

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 39 (48)
25.IX.-1.X.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

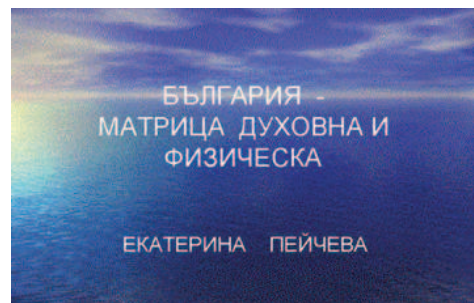
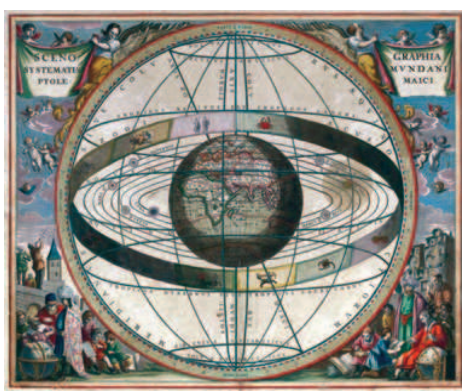
РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дароваността им, за да израснат мислещи и способни на цялостни човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценни за децата и внуците.

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

БЪЛГАРИЯ - МАТРИЦА ДУХОВНА И ФИЗИЧЕСКА

Доклад, изнесен от Екатерина ПЕЙЧЕВА на Десетия международен симпозиум Седем рилски езера

Думата "матрица" в последно време е натоварена с доста отрицателна емоция заради филма "Матрицата". Всъщност в математиката това е функция, чието развитие е представено таблично. Като се заместят табличните величини с конкретни цифри, можем да изобразим функцията. Думата матрица произтича от латинското "matrix" и означава "женско животно за разплод", т.е. матрицата се разгъва във времето и пространството, произвеждайки подобни на себе си. Матрицата съдържа в себе си целия код на структурата, тя е програмата, в която са заложили както структурата, така и свойствата ѝ.

Отнесено към България, това означава, че на нейната територия физически и духовно се намира всичко, което съществува на планетата Земя, но в умален мащаб. Или казано на езика на съвременната математика, България е фрактал на Земята.

Определението за фрактал, според класическата формулировка, е: фигура, получена в резултат на раздробяване на части, подобни на цялото; или при едно и също преобразуване, повтарящо се при намаляващи мащаби.

На стр. 6-7

ЗА БОЖЕСТВЕННОТО УЧЕНИЕ НА УЧИТЕЛЯ

(аналитични впечатления от лекцията на Константин Златев)

Доцент г-р Христо КАРАГЪЗОВ

Спор няма - организаторите на Десетия международен симпозиум 2006-та Живко Желев и Стефан Калайджиев притежават тънък усет не само към иновациите, но и към привличането на талантливи лектори с креативно мислене. Един от тях бе Константин Златев. Несъмнено Златев е нов връх сред плеядата стойностни изследователи на учението на Учителя в научно-теоретически план. За мен това беше трета среща с въпросната личност. Първата - в Централния Военен клуб - София, на промоцията на чудесната книга на Лили Димкова "Петър Димков - моят баща". Там Златев произнесе сбито, но много съдържателно Встъпително слово, което бе раздадено

на участниците. Две негови постановки се врязаха дълбоко в моето съзнание. Ще ги процитирам тук: **В зряла възраст, Петър Димков среща Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно).**

На стр. 4

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР - МИТ ИЛИ РЕАЛНОСТ

г-р Димитрина ТОДОРОВА, **медицински управител на Център по квантова медицина**

По-голямата част от съзнателния си живот съм отдала в служба на хората. Завърших медицина с ясното съзнание да помагам на страдащите. Преминах през най-тежките звена на медицинското обслужване - детска клиника, операционни, спешно приемно, бърза помощ. Колкото навлязах в дълбините на медицинската наука, толкова повече осъз-

навах, че нещо в нея недостига, че се лази по повърхността на проблемите. Все повече въпроси оставаха без отговори, въпреки че медицината навлезе в най-малките детайли, до ниво атоми и молекули от строежа на човешкото тяло.

Скоро разбрах, че липсва цялостния поглед върху човешката личност. Липсва връзката ум-тяло, липсва връзката между емоционалното състояние и физическото тяло, липсва цялата сложна наука за енергийното тяло. Тук намирах от-

говори на много от въпросите, които няма в учебниците по анатомия и физиология. Тук намерих отговор и на основния медицински проблем за причината на заболяванията.

Последните четири години от своята трудова дейност посветих на един от най-новите и прогресивни клонове на медицинската наука и практика - квантовата медицина. За нея и за центъра по квантова медицина, в който работя, писахме в предишните броеве на вестник "Родово имение".

На стр. 8

Като представям пред вас тази изключително важна и обширна тема, аз не претендирам за изчерпателност и универсалност, а искам да споделя с вас своите прозрения за нещата. Целта ми е по-скоро да дам информация за размишление, да провокирам мисленето, да активирам познанията, мненията, разбиранията - моите, и вашите. Това е тема, която очевидно ще разработвам идните години и всеки, който може да ми помогне, ще бъде посрещнат с благодарност.

Понеже няхах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка: „Срещу идеите, изложени в серията книги „Звънтящите кедри“ се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да приведат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея.“

Владимир Мегре

"Именията на Ведическата култура!
Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."
Владимир Мегре

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Вече излезе на пазара седмата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - **„ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ“** - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на Международната академия по информатизация към ООН.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail&rodimienie@yahoo.com

(Продължение
от брой 46)

Как се е получило така, че хората смятат науката за благодеяние за човечеството?

В началото в това село смилала зърното на брашно в каменна мелница, която бавно въртеше на ръка. След това беше построена водна мелница, много по-мощна, отколкото старата каменна. Тя използваше силата на речния поток. Преди няколко години беше построен бент за получаване на хидроенергия и после мелница, която използва енергията.

Как мислите, тази мелница работи ли за благо на хората? За да се смели оризът на брашно, отначало го полират, тоест правят го бял. Това означава изчистване на зърната, отделяне на зародиша и триците, които се явяват основата на здравословното хранене на човека, а в храната отива това, което остава след обработката. (В Япония наименованието

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

то на остатъка след обработването на ориза се произнася "касу" и е съставено от корените на думите, означаващи "бял" и "ориз", а наименованието на триците "нука" е съставено от корените на думите "ориз" и "здраве".) И по този начин резултат на технологията се явява разрушаването на цялото зърно и превръщането му в непълнен субпродукт. Ако твърде лесно се вари белият ориз, той става ежедневен продукт за хранене, а в такава диета не достигат хранителни вещества и е необходимо те да се добавят към храната. Водното колело и заводът за мелене на брашно изпълняват работата на стомаха и червата, вследствие на тази замяна тези органи трябва да станат малко активни.

Същото е и с горивата. Нефът се е образувал, когато телата на древните растения, погребани дълбоко в зе-

мята, са били трансформирани от огромното налягане и топлината. Това вещество го изкопават под земята, транспортират по тръбопровод в пристанището и след това с кораби го доставят в Япония и получават от него керосин и масло.

Как мислите, кое е по-бързо, по-топло и по-удобно - да се изгорят тези керосин или клоните на кедр или бор, които растат пред вашия дом? (В днешно време в света се наблюдава недостатък от дървесно гориво. В аргументите на м-р Фукуока се предполага необходимостта да се изгарят дървета. В по-широк смисъл м-р Фукуока предлага скромните, преки пътища за удовлетворяването на всекидневните нужди.) Горивото е също растителен материал. Нефът и керосинът са изминали дълъг път, за да попаднат тук.

Сега казват, че изко-

/Въведение в натуралното земеделие/

паемото гориво не е достатъчно и ние трябва да развиваме атомната енергетика. Да намерим рядката уранова руда, да получим от нея радиоактивно гориво и да го изгорим в огромни ядрени реактори е много по-трудно, отколкото да се запалят сухи стопанства. Отглеждат се нежни големи растения върху залети полята и ще имате растения, които се повреждат лесно от насекоми и болести. Ако се използват "подобри" сортове, то се налага да се надяваме на помощта на хими-

ческите торове и инсектицидите. Но ако вие отглеждате малки здрави растения в здравословна среда, тези химикали стават ненужни. Ако разорите наводнените оризови полета с плуг, в почвата се образува недостатък на кислород, почвената структура се разрушава, дъждовните червей и другите малки животни загиват и земята става твърда и безжизнена. Когато това се случи, се налага да се преорават полета всяка година.

Но ако се усвои метод, при който земята се разрохва от само себе си по естествен начин, то няма необходимост да се разорават или разрохва с машини. И ако заедно със зърната се засее детелина и цялата слама и органични остатъци се върнат в почвата в качеството на покриване

на почвата, то културите могат да се отглеждат без хербициди, химични торове и пригответе на компост. В земеделието са много малко нещата, без които не може да се мине. Химическите торове, хербицидите, инсектицидите, машините, всичко това не е нужно. Но ако се създадат условия, при които те стават необходими, тогава се изисква силата на науката.

На своите полета аз демонстрирах, че натуралното земеделие дава не по-малък добив, отколкото съвременното научно земеделие. Ако резултатите от неактивното земеделие са сравними с резултатите на науката, при много по-малки загуби на труд и ресурси, то къде е ползата от научната технология? (Следва)

(Продължение
от миналия брой)

Със специални прибори те бяха успели да фотографират тези лъчи.

Но науката едва заговаряше за това, което Анастасия не само е знаела от детството си, но и просто го използваше в ежедневието си, старайки се да помага на хората.

Откъде можех да зная преди година, че стоящата пред мен в старичката си и единствена пола, обути в тромави галоши Анастасия, която вълнувайки се си играеше с копчетата на блузата си, владее колосални знания и способност да влияе на съдбите човешки, че нейните душевни пориви, действително са способни да противостоят на тъмното и пагубното за човечеството, че известният в Русия народен лечител, председател на фонда на лечителите на Русия, В. А. Миронов ще събере своите помощници и

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

ще каже: "Буболечки сме всички ние пред нея." И ще добави, че светът още не е познавал по-голяма от нейната сила. Той ще съжалява за толкова дългото ми неразбиране към нея.

Мнозина ще усетят излизащата от книгата енергия.

Като пролетен дъжд, отмиващ калта, ще се посипят стихове след излизането на малкия първи тираж на книгата, автор на която е, мисля, и тя. Сега уважаеми читателю, ти държиш в ръце тази книга. Четеш. Извиква ли тя в душата ти чувства само ти ще отсъдиш. Какво чувстваш? Към какво те зове тя?

Анастасия, останала сама в тайгата, на своята поляна, упорито ще разгонва със своя лъч на добротата заставащите пред нейната мечта прегради, ще събира и вдъхновява все нови и нови хора за възплъщението на мечтата си. Така в трудна минута ще засанат до мен трима московски студенти. Без да получават за

труда си достойно парично възнаграждение (дори помагачки ми материално). За работвайки където им падне, те и особено Льоша Новичков ще печатат през нощите текста на Анастасия на своите компютри. Те няма да спрат да печатат, дори когато започне трудната им сесия.

Ще отпечата книгата в двехиляден тираж Единадесета Московска типография. Ще я отпечата, подминавайки издателството. Но още преди това журналистката Евгения Квитко от фермерския вестник "Селски вестник" първа ще разкаже за Анастасия в пресата. После Катя Головина от "Московска правда", после "Горски вестник", "Светът на новостите", радио "Русия". Списание "Чудеса и приключения", в което публикуват известни светили на академичната наука, пренебрегвайки традицията, ще посвети на Анастасия няколко броя: "В най-смелите си мечти академиците не дости-

гат до прозренията на Анастасия - пророчи-

цата от сибирската тайга. Чистотата на помислите на човека го прави всемогъщ и всезнаещ. Човекът е върхът на творенията". Само сериозната столична преса ще печата Анастасия. Тя сякаш сама я избира, подминавайки булевардната, грижливо опазвайки чистотата на помислите на своята мечта.

Но това стана ясно едва година по-късно, след срещата с нея, а тогава, без да я разбирам, не вярвайки докрай, и своеобразно отнасяйки се към случващото се, аз се постарях да отклоня разговора на тема по-

близка на мен - предприемачите.

Силни хора

Висшата оценка на твоята личност е оценката, дадена от хората, които те обкръжават

Тя много говореше за хората, които ние наричаме предприе-

тези оглавяващи се отнасят към хората, какво ги карат да правят, какъв психологически климат създават, използвайки своето влияние, ще зависи, добре ли им е на заобикалящите или не. Ако на мнозинството му е добре, от всеки излиза светло излъчване и като цяло - и от колектива - също. Ако му е лошо, тогава - тъмно.

И тя закрих част от кръгчетата, като ги направи тъмни.

- Разбира се на вътрешното им състояние оказват влияние и много други фактори, но в този отрязък от време, когато те са в този колектив, основно е взаимоотношението с оглавяващия. За Вселената е много важно, от Земята като цяло да излиза светло излъчване. Излъчването на любовта и доброто. За това и в Библията е казано: "Бог е любов". Жал ми е, много ми е жал за хората, които вие наричате предприемачи, те са най-нещастните. Аз толкова исках да им помогна, но ми е трудно да го направя сама.

- Греших Анастасия, за нещастни у нас се смятат пенсионерите, хората, които не могат да си намерят работа, да си осигурят необходимите жилище, дрехи, храна. Предприемачът - това е човек, който има всичко в по-голяма степен от другите.

(Следва)

Научно обосноваване на концепцията за Съзидателното Земеделие

Веднага трябва да се отбележи, че даже при използването на традиционна аграрна техника добивът от парцелите за индивидуално ползване като правило е 2-3 пъти по-голям от добива от полетата. В днешно време потребностите на Русия например от картофи се осигуряват 90% за сметка на личните стопанства. И това не е чудно, тъй като никакви машинни технологии не могат да позволят толкова качествено да се обработва земята и да се отдели достатъчно внимание на всяка култура и на всяко растение, както това е възможно на малкия личен парцел. Но в личното стопанство са големи загубите на труд за получаването на единица продукция и както преди се използва голямо количество минерални торове и пестициди.

Съзидателното Земеделие, благодарение на създаването на устойчиво общество от живи организми - биоценоз върху парцела земя, позволява да се намалят разходите за физически труд, да се откажем от използването на химически средства и тежка техника за обработка на земята. Да разгледаме как може да се направи това.

През 1924 година Рудолф Щайнер е положил философските основи на биодинамичното земеделие, а група фермери оглавявани от Еренфилд Пфайфър са го осъществили на практика. В основата на биодинамичното земеделие лежи дълбокото разбиране на процесите, които стават в Природата. Това е всичко, с което си има работа земеделецът - особеностите на климата, растенията и почвата, Слънцето, Луната, водата, вятъра и взаимните връзки между тях. Земята се възглежда като жив организъм, който иска съответните грамотни грижи.

Първоначално системата е била ориентирана към средните (от един до няколко десетки хектара) комплексни (животновъдни и растителновъдни) стопанства.

Опростена схема на кръговрата на вещества и енергия в биодинамично фермерско стопанство. Всички органични отпадъци на стопанството, включително оборския тор, слама и т.н. се подлагат на компостиране, като при това се отделя особено внимание на управлението на извършващите се при компостирането микробиологични процеси. Правилно приготвеният компост помага да се поддържа и да се повишава плодородието на почвата, като при това се получават високи добиви и не се прибегва до внасянето на торове. Тук вече ние виждаме закона за запазване и повишаване на плодородието на почвата (вж. опростената схема). Въпреки това, че част от веществата ежегодно безвъзвратно се изнасят от почвата (продукцията отива за продажба), почвата запазва своето плодородие. Тук няма нарушение на физическите закони за запазване на енергията - просто в създаването на плодородието взема участие слънчевата енергия. Подчертаваме, че това е възможно само при грамотен и обмислен подход към управлението на стопанството, тук фермерската работа вече става един от видовете интелектуална дейност.

Ще изброим накратко основните достижения на биодинамичното земеделие.

- Натрупан е огромен опит в преработката, обеззаразяването и използването за повишаване на плодородието на почвата на органичните отпадъци, включително градските (органични) отпадъци;

- Разработени са и успешно се използват методи за управление на процесите за компостиране, за усилване на почвените микробиологични процеси, а също така за усилване растежа на растенията;

- Натрупани са и са частично систематизирани голям брой експериментални данни по взаимодействието на растенията помежду си (както културните, така и диворастящите). Тези данни позволяват да се използват смесени насаждения от различни растения (за разлика от приетите сега монокултури) с цел максималното използване на слънчевата енергия, почвата и потенциала на самите растения;

- Важно е да се отбележи изключително висо-

кото качество на реколтата, получена чрез биодинамични методи. Това се потвърждава както от химически анализи (повишаване на съдържанието на белтъци, витамини, микроелементи и т.н.), така и от превъзходния вкус на продуктите. Продуктите, получени чрез биодинамични методи, се съхраняват добре;

- Биодинамичните методи позволяват да се откажем от химически средства за защита на растенията за сметка на създаването на здрава почва и поддържането на числеността на насекоми-хищници;

- Биодинамичните методи позволяват да се организира самодостатъчно фермерско стопанство. (Тоест, стопанство, което е способно да съществува неограничено дълго време без внасянето на външни ресурси като изкопаемо гориво, торове, пестициди, където се използват домашни животни за обработка на земята.);

- Ще отбележим, че биодинамичната система за земеделие не е връщане към старото селско стопанство, а неговото развитие на качествено ново научно ниво.

В днешно време биодинамичното стопанство съществува успешно и се развива практически във всички страни по света.

През 50-те години на XX век в Япония Масанобу Фукуока е положил началото на натуралното земеделие. М. Фукуока напълно се е отказал от разораване и от всяка друга обработка на почвата. Използвайки сеитбооборота на ориза и зимните зърнени култури (климатът позволява да се отглеждат две реколти в годината), той получава по 58 и повече центера ориз от хектар и същото количество ръж или ечемик. Семената се защитават от гризачите в глинени капсули и се разпръскват на ръка по полето. Ръстът на плевелите се задържа с постоянно мулчиращо покритие от бяла детелина, с равномерното разпръскване на слама по полето веднага след овършаването и кратковременно заливане на полетата при пролетното прорастване на семената на ориза. В качеството на допълнителен тор и за да се ускори разлагането на сламата, М. Фукуока използва само много малко количество птичи тор. Плодородието на неговите почви се повишава постоянно, за 30 години се е образувал десет сантиметров слой хумус.

Не по-малко интересни са опитите на М. Фукуока по отглеждането на мандаринови дървета и овощни растения. Тук той също така използва покритие от бяла детелина за потискане растежа на плевелите и за натрупване на азот в почвата. Това е позволило да бъдат усвоени глинени склонове и да се превърнат те в плодороден парцел земя. Засаждането съвместно с мандариновите дървета на дървета от други видове е повишило тяхна-

та устойчивост към болести и вредители. Що се отнася до зеленчуците, то голямата част от тях в благоприятния японски климат се размножават като се самозасяват и изискват минимални грижи.

За поддържането на 0,5 ха поле, 5 ха мандаринова градина и зеленчуци на М.Фукуока не му е необходима никаква техника, достатъчни са само традиционните японски оръдия на труда. Той не използва и пестициди, тъй като образувалото се на неговата земя устойчиво общество от организми - биоценоз, не дава на вредителите и на болестите да достигнат опасен брой.

Ще отбележим, че М. Фукуока вече не използва в стопанството едър добитък и не наторява полетата с компост. Неговата система (адаптирана към конкретните местни условия) е пригодна и за малкото стопанство.

Казаното по-горе не трябва да ви смущава, като ви се струва просто. Макар че сам М. Фукуока нарича своя метод "Метод за неправене на нищо", той постоянно подчертава, че разходите на физически труд се снижават, но работата, която трябва да бъде направена, е необходимо да се направи навреме и с разбирането за смисъла на действията. По такъв начин тук отново става дума за превръщането на работата на земеделеца във високо интелектуална дейност.

Както пише М. Фукуока, при използването на неговите методи, парцел земя от 0,5 ха е повече от достатъчен, за да осигури храна на 5-10 човека. При това всеки човек ще работи средно на земята едва по един час на ден, като посвещава останалото време на всякакъв друг вид дейност.

През 1978 г. Бил Молисън и Дейвид Холмгрен издадоха книгата "Пермакултура-1", като по този начин положили началото на движението на пермакултурата. Пермакултурата е широко понятие, което включва в себе си **създаването на биоценози от хранителни растения**. В пермакултурата е премислена организацията на стопанството, отделя се внимание на малките неща и на използването на нетрадиционни решения, което позволява многократно да се намалят материалните разходи и разходите за труд. Трябва да се отбележи, че принципите на пермакултурата са приложими не само в агротехниката, но и практически във всички отрасли на човешката дейност.

Като се използват съвместни насаждения от различни растения и принципа на етажността (т.е. съвместното засаждане на растения с различна височина: дървета, храсти, тревни), последователите на пермакултурата получават сумарна продукция от единица площ, която е значително по-голяма, отколкото при традиционно използваната монокултура. Те се стремят да намалят необходимата обработка на почвата, а за допълнителното намаляване на разходите на труд широко използват многогодишни култури. Така в качеството на източник на белтък за човека те предлагат наред с житните да се използват например дървета, които дават орехи.

Веднага ще отбележим, че в условията на средната част на Русия такова дърво е кедровия бор (кедър). Реколтата от кедрови орехи в кедровите градини е 10-15 центера от хектар, а по хранителна стойност, по съдържание на незаменими аминокиселини, витамини и микроелементи ядката на кедровия орех значително превъзхожда традиционно използваните за храна житни култури (пшеница, ориз, царевича и др.).

По такъв начин в днешно време може да се говори за това, че човечеството напълно се е приближило до създаването на устойчиви стопанства на основата на биоценоза.

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК "ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ"

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни тревни;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02 996 22 11 (вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

ЗА БОЖЕСТВЕННОТО УЧЕНИЕ НА УЧИТЕЛЯ

От стр. 1

Веднага възприема идеите му, става негов последовател за цял живот. Ученикът е срещнал своя Учител - две съдби, две линии на индивидуално еволюционно развитие, които очевидно са преплетени от векове или дори хилядолетия. И другата му постановка: **"Петър Димков смята, че най-великата сила е тази на мисълта. Тя гради и разрушава, твори вселени и съдби, вае характери и лица. Положителната, оптимистична, добронамерена мисъл, лежи в основата на телесното и духовно здраве".** Втората ми среща с него има задочно, но и пряко звучене - запознанството с двата му фундаментални тома **"Учението на Бялото братство"** (2005 г.), ала те изискват СПЕЦИАЛНО внимание, могат да бъдат предмет на друго изследване. И третата среща - на Симпозиума в новата хижа "Рилски езера", където Константин Златев изнесе лекцията **"Божественото учение"** (18 август т.г.)

Кои са според мен ОТЛИЧИТЕЛНИТЕ черти на тази лекция?

Първо, концептуалността и желаната й логическа конструкция.

Второ, яснотата на изказа.

Трето, убедителността на аргументите.

И на последно място - преклонението на лектора пред Личността и Делото на Бейнса Дуно.

Още в началото на лекцията си Златев очерта **изходните постулати** (положения), върху които се гради Божественото учение. Най-напред, приемането на неоспоримия факт, че БОГ РЕАЛНО СЪЩЕСТВУВА - една констатация, която според лектора, не почива върху основите на емпиризма и рационализма, а е плод на "убежденията ни, на мистично прозрение, което се ражда в сърцето и едва след това бива постигнато от разума..." По-нататък, приемаме, че БОГ Е ТВОРЕЦ НА СВЕТА, сиреч Той е сътворил всичко съществуващо. А "цѝом Богът Създател е реалност, значи и Неговото Творение, резултатът от възпльтената Му творческа воля, е реалност". Тоест, Космосът (Вселената) или светът като цяло е също реалност.

Веднага бих искал да подчертая, че казаното от К. Златев не противоречи на **новата теория за торсионните полета**, чиито автори акад. Акимов и акад. Шилев от Русия, както и техните колеги от Оксфордския университет (Англия) начело с проф. Браун заявяват: "Ние сме убедени, че Бог съществува". Академик А. Е. Акимов пише: "Физиката признава съществуването на Свръхразума". Директорът на Центъра по физика на вакуума, занимаващ се с изследвания на Тънкия Свят, акад. Г. И. Шилев казва: "Аз твърдя, че съществува нова физическа теория, създадена в резултат от развитието на постановките на А. Айнщайн, в която се появява едно ниво на реалността, чиито синоним в религията се явява Бог - една реалност, носител на всички признаци на Божественото. Твърдя само това. Не знам как е устроено това Божество, но то реално съществува". Академик Л. Мелников от Международната академия по информация и Академията по космонавтика допълва: "Практически всички велики научни идеи и теории се появяват не в ре-

доц. г-р Христо Карагьозов

зултат на разсъжденията и аналитичната дейност на хората, а като правило по пътя на интуицията, озарението и дори като откровение СВИШЕ или видения, т.е. извлечени от недрата на подсъзнанието". Както се вижда, науката и религията, знанието и вярата днес си подават ръка за сътрудничество; техният съюз в наши дни и заанапред се явява обективна необходимост и решаващо условие за оцеляването и прогреса на човечеството.

Третият постулат, който Златев изведе по причинно-следствен път от горните два - Божественото и Неговото творение (Вселената) - е съществуването на "една обективна Истина, която обхваща по същност, съдържание, смисъл и основни компоненти света - като цяло, и неговите безбройни форми и проявления, в частност. Разглежданата Истина е неотменна характеристика на Божията Същност, ала притежава и относително самостоятелно съществуване, доколкото може да представлява и наистина представлява висша цел на човешката мъдрост и познание (последните две - като отражение на съвършената Божия Премъдрост)". Следващата логическа стъпка е признаването на **ТЕОРИЯТА ЗА ТАЗИ ОБЕКТИВНА ИСТИНА**. С основание лекторът отбеляза: "Истината, сама по себе си, се отличава с идеалния си, абстрактен характер, докато теорията е нейната дреха, формата, която я представя и чрез която Истината прониква в съзнанието на човека". Точно тази теоретическа обвивка на идеалната истина ние наричаме **БОЖЕСТВЕННО УЧЕНИЕ**". В конкретен план под Божествено учение Златев визира (има предвид): "същността на Бога, света, живота и човека (или по-общо - **проявленията на Съзнанието в глобален космически план**), принципите и законите, според които съществува и се развива всяка обективна реалност във Вселената, смисъла и целите на общото и личното развитие (еволюция) на всяко съществуващо".

Тук резонно възниква въпросът: а кое е **ядрото** на това Божествено учение? Отговорът се съдържа в думите на Учителя Петър Дънов: **"Ядка на Божественото учение е ЛЮБОВТА, МЪДРОСТТА и ИСТИНАТА"**. И лекторът насочи вни-

манието на слушателите към разсъжденията на Учителя, разкриващи кратко и ясно същността на въпросните **три принципа: "Любовта е това, без което не може да съществува никакъв живот. Мъдростта е това, без което никакво движение не съществува. Истината е това, без което никаква граница не съществува. Любовта е начало на живота. Истината е край на живота. Това са двата предела на Великото в света. Това, което се движи по средата и оформя нещата, е Мъдростта."** На друго място той изтъква, че усвояването, осмислянето и прилагането на Божественото учение е разковничето за преодоляването на всички житейски несгоди и изпитания, които срещаме по своя път към самоосъществяването: "Ако искаме да се избавим от лошите условия, ще ни помогне само Божественото учение".

Тези мисли на Петър Дънов фактически станаха носещата конструкция на по-нататъшното изложение на лектора. Константин Златев убедително обоснова това познание на Учителя като система от идеи, теоретически постановки и методи за тяхното приложение. И още - като **"най-актуалната разновидност"** (курсивът мой - Хр. К.) на Божественото учение за епохата, в която живеем". Казано иначе, водещият импулс за изграждането на Новата Култура на VI-тата коренна раса, се явява Божествената Любов. Затова и Новата Култура се нарича още **КУЛТУРА НА ЛЮБОВТА**. Но Божествената Любов не действа самостоятелно, а в тясна диалектическа взаимовръзка с Божествената Мъдрост и Истина, "погпомагани от провеждането и на останалите два космически принципа - на Божествената Правда и Добродетел". Лекторът подчерта, че в своето Слово П. Дънов отрежда особено високо място на Божествената Истина. Според него: "Истината не може да се каже. Тя се живее." Той изяснява ролята на Любовта и Истината като начало и край на хипотетичното пространство, в което се "движи" Мъдростта, и добавя безценни езотерични сведения за дълбоко мистичната същност на Истината:

"Любовта е начало на всяко битие. Истината е крайният предел на битието, **Върховната му цел**

(курсивът мой - К.З.). А зад Истината? - **Зад Истината няма нищо.** Зад Истината не може да се отиде. Всяко нещо, което е сътворено, след като се движи, движи, най-после ще спре до Истината. То може да се движи милиони и милиарди години, но като дойде до Истината, там ще спре. И тогава едно от двете - или ще се съобрази със законите на Истината и ще живее според тях, или ще стане на прах и пепел". Въз основа на тези мисли Златев направи верния извод, че **Истината е съизмерима единствено с Вечността**, че тя е "резултат от изявата на всемирния Живот, на всички съществува поотделно и в тяхната съвкупност - начело със самия Създател. Изводът е, че Божествената, върховната космическа Истина не е само цел в проявлението на Творението, но и **път** към нея самата, **начин на съществуване, начин на живот**".

Аудиторията посрещна с одобрение и следващата констатация на лектора, че мярката за проникването в дълбините на Истината е степента, в която проявяваме Любовта. От друга страна, пътят на Истината неизменно води до Любовта. Извърви ли този път търсачът на Истината, живеещият в лоното на Любовта постига Божествената мъдрост: "Ако ти със своята любов не можеш да преминеш от началото в края - да влезеш в Истината, и ако с твоята истина не можеш пак да минеш от края в началото, ти никога не ще разбереш какво нещо е животът". (Учителят П. Дънов). И по-нататък: "Ти трябва да свържеш **началото и края**. Не можеш ли да сториш това, нищо не можеш да направиш, нито да разбереш. А кое може да свърже началото и края? **Само Мъдростта**". (Учителят П. Дънов).

На базата на разкритите основни постулати и принципи, с използването на редица необходими доказателства, лекторът обоснова тезата, че: **"Божественото учение представлява едновременно най-общата, най-конкретната, най-дълбоката и най-адекватната теория за света."** То е едно, доколкото отразява и съдържа в себе си единната Истина за Твореца и неговото Творение-светът като цяло. И в същото време Божественото учение се изявява в **различни** форми, притежава **множество** разновидности. Използвайки метода на **ОБОБЩЕНИЕТО**, К. Златев ги разгледа по две **главни направления** - в широк и в тесен смисъл.

По първото направление - в **широк** смисъл - функционират всички елементи на духовната култура, т.е. всички религиозни, философски, мистични, социални и пр. Учения и концепции, научните теории, произведенията на литературата и изкуството и други - рожби на творческата дейност на човека. Доколкото те съдържат в себе си зрънце от Божествената Истина и правдиво я пресъздават, дотолкова според Златев, те се явяват разновидности, форми на Божественото учение.

Второто направление - в **тесен** смисъл - лекторът картинно оприличи като Дърво на религиите и духовните учения. Ще приведа дотолкова неговата характеристика:

На стр. 5

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

ЗА БОЖЕСТВЕННОТО УЧЕНИЕ НА УЧИТЕЛЯ

От стр. 4

"Ако си представим Божественото учение като едно огромно дърво, скрilo своите корени незнaйно дълбоко в земната твърд и извисило короната си безкрайно високо в облаците и небесната синева, то клоните, които излизат от колосално мощния ствол, са именно различните религии и духовни учения. Едни от тях изпъкват като грамадни, солидни клони, излизаци от най-дебелата част на стъблото. Други представляват още крехки филизи. Трети са издънки и разклонения на вече стари непоклатими или пък уморени клони и т.н. Всички

личните духовни учители излагат **собствена** редакция на Божественото учение, изхождайки от горепосочените фактори.

ТОГАВА? Тогава, осмисляйки дълбоко въпросната **диалектика между едното и многообразието, единното и различното**, "ние следва да изградим у себе си максимална веротърпимост, способност да приемаме спокойно и с разбиране религиозните и духовните убеждения на всекиго, независимо от степенята, в която са съзвучни с нашите". Златев припомни думите на Учителя: "НЕ ТРЯБВА ДА КРИТИКУВАМЕ ДРУ-

Петър Дънов

тези клони - религии и учения, са част от великото Дърво, неразривно свързани с него, родени от него, подхранвани от корените му, и всяка по свой начин отразява същността му. Всички те са израснали от едно Дърво и са сестри помежду си, ала в същото време всички са различни и имат собствена специфика". Очевидно, Истината е една, но се поднася по различни начини от различните духовни Учители, на различни места по света и в различно време. Това можем да си обясним с две основни причини: от една страна, с непрекъснатите ПРОМЕНИ в самото човечество, в безкрайната верига от човешки поколения - промени в техния морал, култура, манталитет, начин на мислене, степен на познание и т.н. От друга страна, с обективните изменения в различните исторически епохи, на техните задачи и изисквания съобразно конкретните исторически условия. Затова и раз-

ГИТЕ УЧЕНИЯ. ОСТАВЕТЕ ГИ ВСЯКО ДА СЕ ИЗЯВИ ЧРЕЗ ПЛОДА, КОИТО ЩЕ ПРИНЕСЕ".

Цялата лекция, в т.ч. и заключенията на лектора, че всички религии и духовни учения са проява на Божествената Премъдрост, обединени в единното Дърво на живота като негови клони, **бе в пълен синхрон с мотото и задачите на Рилския Симпозиум 2006-та**. В крайна сметка тези учения - въпреки различните си измерения и особености - имат ЕДНА И СЪЩА ЦЕЛ: да водят хората чрез нравствен катарзис към духовно съвършенство.

Лекцията на Константин Златев дълго ще се помни от участниците в Симпозиума, впечатлени и обогатени от нейната съдържателност и конструктивност, новаторски дух и аргументираност.

И К "Новата цивилизация" Ви кани на 24 октомври от 18.30 часа в залата на Народно читалище "Славянска беседа", София, на тържество по случай навършването на една година от създаването на вестник "Родово имение".

Гости ще бъдат известният поет, изследовател на живота на Орфей, Никола Гигов, поетесата от Варна Екатерина Пейчева, художникът-хералдик от Стара Загора Христо Танев, доц. д-р Христо Карагьозов от Велико Търново, писателят от Русия Ефим Кушнер. Фолклорен състав за народни песни и танци ще изнесе кратка програма.

АПОГЕЙ И НОВО НАЧАЛО

Впечатления от Десетия международен симпозиум Седем рилски езера

Николай КАФТАНДЖИЕВ - *Водещ рубриката*

Симпозиумът беше юбилеен, беше 10-ият поред от 1997 г. насам. Впечатленията ми от първия, осмия, деветия и десетия симпозиуми са, че последният беше едновременно техен апогей и ново начало.

Техен апогей, защото към досегашните организатори, Културна асоциация Беинса Дуно и Единение ДЕН, се присъедини и движението Анастасия, а то е международно. Осъществени се и по-тясна връзка между участниците в Паневритмията и участниците в Симпозиума. Много от участниците в Паневритмията получиха броеве от в. "Родово имение" и са узнали, че то отделя голямо внимание на идеите на Беинса Дуно. Допускам, че именно на този контакт и един от редовните участници в паневритмията Ален Бесон, един от двамата диригенти на хора на Бялото братство във Франция, изнесе много интересна лекция, непредвидена в програмата на Симпозиума. Той беше за мен СИМПОЗИУМЪТ

НА ИСТИНСКОТО ЕДИНЕНИЕ - истинско чудо за нас българите, които досега сме търсили различията по между си и сме се отричали един други въз основа на тях. За пръв път, а това се реши горе на Рила по време на Симпозиума, докладите и научните съобщения ще станат достояние на обществеността, като бъдат публикувани постепенно, изцяло или в резюме, в "Родово имение", в постоянна рубрика, озаглавена "Ехо от 7-те рилски езера". Вероятно някои ще попитат защо от 7-те рилски езера, когато Симпозиумът е озаглавен "Седем рилски езера?" - **Отговорът е - в тази рубрика Ехото ще бъде не само от Симпозиума, но и от участниците в Паневритмията. Ще се отразяват не само съвременни събития, но и такива от миналото - от времето, когато Беинса Дуно е организирането на този свещен танц с песни край езерата.** Идеята е, както вече писах, на основата на публикациите в "Родово имение" и на допълнителни издирвания, да се публикуват сбор-

ници с общото название "Ехото от 7-те рилски езера". Разбира се, възниква въпросът: "А откъде пари за публикуването им?". Има нова издателска къща - "НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ". Неин директор е Атанас Панчев, който е също главен редактор на в. "Родово имение" и зам. председател на Българска родна партия. Нека отбележа, че тази къща в серията "Библиотека Анастасия" вече е издала 7 книги.

Новото в 10-тия симпозиум, което можем да определим като апогей в неговата история, е и новото начало на симпозиума.

Убеден съм, че ако участниците от Симпозиума и в Паневритмията и други читатели на "Родово имение" проявят жив интерес към тази нова рубрика, то тя ще направи много за обогатяване на нашите знания и за единението ни като търсещи души и българи. Чакам отзиви от Симпозиума и Паневритмията от тези и предишни години, както и идеи за най-доброто водене на самата рубрика.

София, 07.09.06 г.

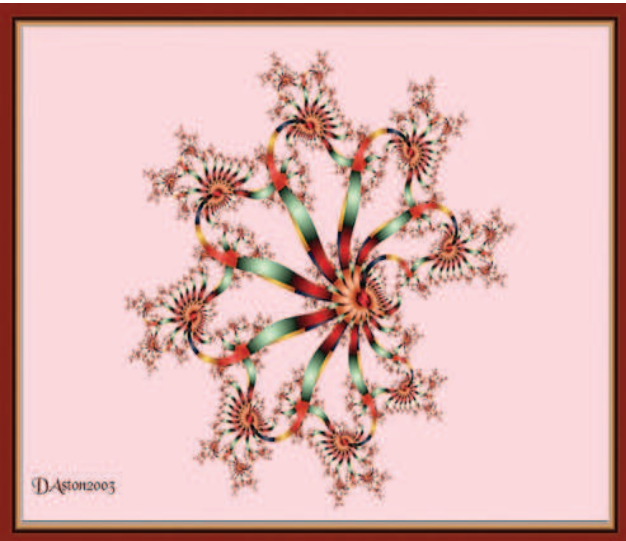

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

БЪЛГАРИЯ - МАТРИЦА

От стр. 1

И така, България е матрица, фрактал на цялата земя. На територията ѝ има планини, равнини, долини, реки, каньони /ждрела/, скални образувания, водопади, пещери, гори, Лонгоз/ умалена джунгла/, плата, море, езера. Това е свещената, мистична, пълна с тайни земя на България.

Изумена бях, когато в Родопите, край гр. Лъки, видях скалния връх "Станчов камък" - точно копие на характерната скала, емблема на националния парк Йосемити в Калифорния, Америка. Тази гледка ме накара за пръв път да се замисля до каква степен в малкото пространство на България може да се види всичко, което съществува по света.

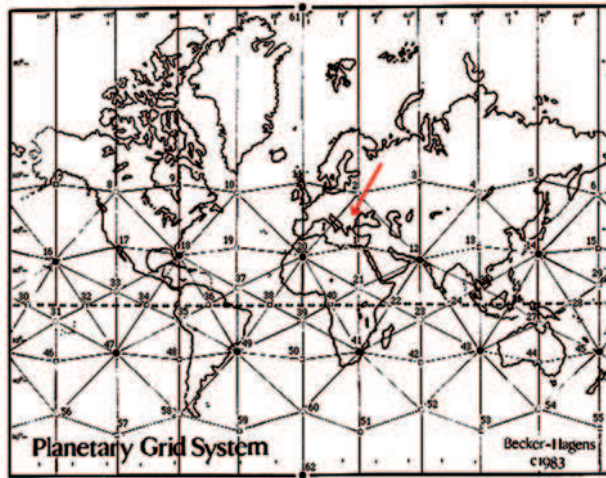

Това е видимото - благословената, "целуната от Бога", както казва поетесата Мариана Хруза, земя на България, покрита със зеленина и билки, огряна от слънцето.

А сега да поговорим за невидимото. Известно е, че Земята представлява неправилно кълбо с плоскости и ръбове, определено по законите на кристалографията като икосаедро-додекаедрична система (според Платон формата е пентагон-додекаедрична, но това не е противоречие).

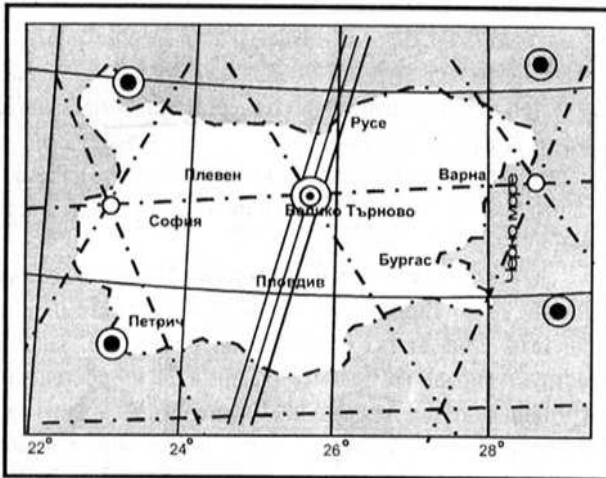

Там, където се срещат ръбовете на тази кристална решетка, се намират центрове със специфичен геоложки и геомагнитен строеж, които се явяват естествени райони на зараждане на древни селищни и културни средища, развиващи се като родоначалници на цивилизации.

Планетарната мрежа представлява кристална структура, която обхваща планетата и удържа съзнанието на всяко отделно същество от всеки животински вид. За всеки вид на Земята съществува отделна мрежа

Нашата страна се намира на един от тези центрове - Балканския полуостров.

Геоцентровете на Балканския полуостров с главен център Велико Търново

Тук се пресичат геомагнитните и геологични ръбове на 6 от ръбовете на икосаедро-додекаедричната система на планетата. Тук вибрира с огромна сила един център, оказващ значително влияние на полуострова и планетата.

Според Спас Мавров древните предания на поветените синове на Танг-Ра разказват, че има 7 полуострова, които работят като "жлези" на планетата, с особена специфика, променяща периодично състоянието на Земята. Балканският полуостров е един от тях, с главен център град Велико Търново. **Като възлова точка на триъгълник от системата, центърът е изключително чувствителен и важен за цялата Земя.**

Активиран от този център, Балканският полуостров работи като Жлеза на Времето и дава начало и край на всички геологични промени, в сложна взаимовръзка с други центрове, разположени по цялата Земя, съставляващи една обща енергийна мрежа.

От строго определено време Жлезата е събудена за живот и дейност, и това ще продължава, докато енергиите не обхванат цялата Земя, тъй като йонната вълна на потоците, идващи от съзвездието Водолей, са достигнали ядрото на Земята и са отразени обратно през изходящия ѝ център - **Жлезата на Времето**. Така започват промените, които ще доведат до толкова очакваната епоха на Водолея.

И нека отново се върнем към видимото. Земята на България е осеяна със светилища - тракий-

ски храмове-могили, скални светилища, оброчни камъни, долмени, соларни кръгове, скални манастири...

Казанлък

Старосел

Хисар

Арбанаси

Тук в древни времена са живяли хора - българи, траки и по-древни от тях народи, които са оставили своя печат върху тази земя, запечатали са своя вечно жив дух в многобройните светилища. Знаем, че храмовете във всички времена са били строени на места, където са усещани мощни потоци космическа енергия. През 80-те години на миналия век стана известно, че тракийските могили - светилища са разположени така, че точно повтарят звездната карта по разположение и величина на звездите. Те са осъществявали, правят го и днес, пряка връзка с космоса, с космическите енергии. Според Спас Мавров могилите, в които има погребения, ни дават информация, че в тези звездни системи има живот, а там, където няма - около тези звезди няма биологичен живот.

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

ДУХОВНА И ФИЗИЧЕСКА

Можем само да се прекланяме пред удивителните познания на хората, живели по тези земи. Оставените от тях светилища работят и ще работят винаги, свързвайки земята на България с Космоса, тъй като, според изследванията на руските учени, в храмовете, дори и да са разрушени, вечно продължава службата, ритуала, на енергийно и духовно ниво. Това важи и за християнските църкви, в които литургията вечно се отслужва, свързвайки ни с божествените потоци на Любовта. Наистина свещена е земята на България, "целуната от Бога" - матрица на планетата и във видимия, и в невидимия свят.

Не могат да се изброят всички светилища по българската земя - тя буквално е покрита с тях. Мадара, Белинташ, Татул, Индипасха, Стомогилието при с. Сборяново, Оброчище, Демир Баба Теке, скалните манастири край с. Иваново, Аладжа Манастир Насложена, модулирана върху могъщата земна вълна, каква ли информация носят те на звездните цивилизации, към които са насочени? Дали изпращат послания за нашия раздиран от вражда и страдания свят? Или разказват за красотите на подарения ни от Бог райски кът на тази планета? Дали изпращат сигнали, че вече започваме да се събуждаме и да се опитваме не само да четем чудната Божия книга на природата, но и да поправяме грешките на предците си, да се обърнем най-сетне с любов към нашата майка - Земя и да я възродим със своята обич и своя труд? **Затова тук, в тези високо енергийни пространства, матрица на земния ни свят, всяка мисъл, всяка дума, всичко сторено отеква и се разгъва в мащабите на планетата.**

Науката вече достигна и прие факта, че на дълбоко енергийно и информационно равнище човечеството е единна система и всяка нова информация води до изменение на системата, на човечеството. Тук, на тази територия, човешката творческа мисъл е създавала учения, които са променяли света и са давали тласък за създаването на нови цивилизации.

Тук, в планината Родопи, се е родил и променял стария оргиастичен свят великият посветен на траките - Орфей - със своята божествена песен, с любовта и саможертвата си.

Тук, във Варна, проповядва благовестието на Новия Завет св. Първоапостол Андрей Първозвани.

Тук българите, водени от своя високопосветен кан Аспарух, донасят звездното знание и високата си култура, за да я предадат на Европа.

Тук, на тази земя сътворяват свещената глаголическа азбука св. братя Кирил и Методий, обявени за покровители на Европа.

Оттук тръгва по Европа учението на богомилиите, създадено като социален и духовен коректив на вече изопаченото от Църквата Христово Учение, за да изведе Европа от тъмните векове и да започне нейното Възраждане.

Тук се разбива ислямската вълна, потопила в мрак България за пет века - за да не залее Европа и да й позволи спокойно да развива своята култура, да развие възможностите на логическото мислене, науката и високите технологии, това, което наричаме лявомозъчно съзнание, та когато дойде времето, пак тук, на Балканите, да се роди "мостът на дъгата" - синхронната работа на двете полукълба на мозъка и птицата на човешкото съзнание да излети във висините на духа.

Тук, край Варна, се ражда и създава своята духовна школа на Бялото Братство Учителят Петър Дънов, чиято проповед учи хората да живеят в хармония с Космоса и Земята, да служат на Божествената Любов. Оттук, от България, тръгва неговото Учение, за да ни въведе в Новата Култура на епохата на Водолея.

Оттук тръгнаха хиляди българи по света, за да разнасят българския творчески гений, да развиват и издигат на ново ниво постиженията на световната култура. Да си спомним за Джон Атанасов, за малко известния инж. Никола Димков и неговия проект за създаване на Общество на народите, наречен "Звезда на съгласието", осъществен през 1919 г. в Женева, в Двореца на Нациите - сграда, проектирана от българина Радослав Михайлов; за българина Михаил Иванов, известен по цял свят като духовния Учитель Омраам Михаел Аиванхов; за хилядите професори и учени, спортисти, елитни музиканти, певци,

танцьори - разнасящи древната свещена храмова музика, запазена в народните песни със сложните им неравноделни тактове и танците, пазещи кодовете на звездното знание, по света, за да издигнат общата вибрация на планетата и да я приведат в съответствие с космичните ритми. И още много бихме могли да добавим към това изброяване.

Това два основание на Светлозар Попов да изкаже идеята за българска демосфера. Тук идва Далай Лама, за да направи своята мандала.

Тук на 3 март 1993 г. бе запален Огнения Зикурат на Земята, който означава нова епоха за човечеството.

Тук бе осъществена прекрасната идея за творческо общуване на децата - бъдещето на човечеството - Световната Детска Асамблея Камбани - те на Мира".

А замисляме ли се защо проблемите с боклука на София добиха толкова драматичен характер? В светлината на идеята за матрицата това е проблемът за замърсяването на цялата планета. Така, както софиянци се оказаха притиснати от замърсяването на града - а също и на въздуха (всеки, качил се на Витоша, вижда сивата пелена на смога, обгърнал София) - и трябва успешно да решат тази задача, за да продължат да живеят на това място, така и човечеството трябва да реши как да изчисти своя планетарен дом. Не го ли направи, отровената природа, мъртвите океани, замърсените реки и невъзможният за дишане въздух ще го изправят пред гибел.

И случайно ли столица на матрицата България е градът с име София, т.е. мъдрост? Мъдрост е нужна на човечеството, за да се пробуди, да излезе от задънената улица и да продължи, като единно планетарно човечество с могъщо съзнание и развити възможности, по своя нов път. Да осъзнае, че всички пътуваме на космическия кораб Земя и разрушим ли го, и ние ще загинем заедно с него. На нашето поколение се пада да извършим тази удивителна и огромна работа. Представете си само в какви времена живеем, колко много ни е дадено и колко много се иска от нас - какво пробуждане, какъв ентузиазъм, какви сили Да, днешното ни време е удивително - защото много тайни излизат наяве, много фалшиви ценности се разпадат, много неща, в които са ни учили да вярваме, за да ни манипулират по-лесно, ще бъдат развенчани, за да може човечеството да прекрачи в новия си ден, в новия цикъл, с чиста душа и окрилен ум, с вяра единствено в творческата божествена искра, която носи в сърцето си и която го свързва с Божествения Разум.

Чудно ли е тогава, че тук, на тази земя-матрица, се стремят да дойдат и да основат свои центрове толкова много духовни школи, учения, църковни деноминации, научни институти от цял свят, социални и политически движения?

Тук, в България, е котелът, в който се смесват хилядите съставки на творческата човешка мисъл, за да се създаде вълшебното питие на новото съзнание.

Тук, на тази благословена земя, кръстопът и средище на народите - такава е била, е, и ще бъде. И наш дълг, или по-скоро наша благословена служба е да съдействаме с ума, сърцето и силите си за пребъждането на България - да дадем своя принос в Храма на Българския Дух, за благо на цялото човечество.

Тук, в България, казва художникът Христо Танев, ще бъде новият център на ООН - и може би ще бъде, защото тук, в сърцето на земната матрица, е неговото естествено място.

България, казват някои, които провиждат бъдещето, ще се превърне в земя на поклонение. Тук ще идват хора от цял свят, за да посетят свещените й места, да се заредят с високите им духовни вибрации и преобразени да занесат новата вълна в родината си. Но всъщност земята на България винаги е била такава - мистична и свещена, обект на поклонение и преклонение. Нека си спомним Ботев, целунал с обич и преклонение българската земя - земя, която дойде да освободи и която прие неговата жертва - за да оживее духът му във всяко българско сърце.

Земя, целуната от Бога - но и земя, целуната от човека. Ето как се срещат тук, на тази свещена земя, Богът и Човекът, за да станат ЕДНО. И в ЕДИНСТВО да сътворят новия ден на човечеството.

Затова тук, на тази земя, се срещнаха Христовото Учение и Движението на Анастасия. Христовото Учение е път за духовно единение на Бога и човека. Движението на Анастасия е социално и създава пространство на любовта и нови отношения между духовно променените хора. Защото новият Христов човек има нужда от нова среда на обитаване и нови отношения, изпълнени с много любов.

Нов вятър повя в света и той носи хармония и сътрудничество между мъжката и женска енергия, между мъжката и женска половици на човечеството - между Христовата вълна и движението на Анастасия - за мир, светлина и любов сред хората на Земята.

И нека мир, светлина и любов да царят в сърцата и умовете ни - за да тръгнат оттук по цялата земя и да я превърнат в благословения Божии дом на новото човечество.

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мед. науки
Норман Уокър
м.с.Рая ГАРДЖЕВА

АСПЕРЖИ

Аспержата съдържа сравнително голямо количество алкалоид, изветен като **аспарагин**. Алкалоидите се намират в живите растения. Те съдържат активни жизнени елементи, без които растението не може да расте. Той се състои от въглерод, водород, азот и кислород. Когато аспержата се сварява или консервира, то алкалоидът се загубва, тъй като водородът и кислородът се разсейват, а натуралните соли, образувани с този алкалоид, се унищожават.

Сокът на аспержата е много ефективно **мочегонно средство**, особено ако е взет със сок от моркови, тъй като може да има силна реакция върху

бъбреците, ако се пие отделно. Този сок е полезен при **бъбречни заболявания** и при **възстановяването на болни-**

те жлези. При **малокръвие** и **диабет** този сок е полезен заедно с други сокове, предназначени за лекуването на тези заболявания.

Тъй като този сок способства за разпадането на оксаловата киселина в бъбреците и в цялата мускулна система, то той е полезен за **ревматизма**, **нефрита** и пр. Като причина за ревматизма се явяват крайните продукти на храносмилането, получаващи се при употребяване на месо и месни продукти, образувани в голямо количество пурини. Вследствие на това, че човешкият организъм не е в състояние да асимилира и усвои така наречените "пълноценни белтъчини", съдържащи се в месото и месните продукти, то с прекомерното им употребяване по-голяма част от пикочната киселина се наслоява в мускулите. Постоянното употребяване на животински белтъчини претрупва бъбреците и другите пречиствателни органи, в резултат на което все по-голямо количество от пикочната киселина не се изчиства от организма, а се поглъща от мускулите. В следствие от това се развива ревматизъм.

Това състояние е една от причините за заболяването на простатната жлеза. При такива случаи сокът от аспержи, заедно с морковения, цвекловия и краставичия, добре помага.

ЕСТЕСТВЕНИТЕ

Милена АТАНАСОВА

ЗДРАВЕЦ (Geranium macrorrhizum L.)

Основни представители: Дъхав здравец, обикновен здравец.

Използвани части от растението: Листата, цветовете и корените.

Основни биологично-активни съставки: Листата съдържат етерично масло, флавоноиди, танини и фенолни киселини, корените не съдържат етерично масло.

Здравни ефекти: Понижава кръвното налягане, седативно (успокояващо) действие на централната нервна система, противовъзпалителен, противомикробен и кръвосъсирващ ефекти.

Приложение: Хипертония, безсъние, хемороиди, кожни възпаления.

Начин на приложение: 2 чаени лъжички ситно нарязана дрога се накисват с 400 мл. хладка вода за 6 часа. След прецеждане, извлекът се затопля и се пие по 100 мл. след ядене 3-4 пъти дневно.

Странични ефекти: При предозиране се наблюдава понижаване на кръвното налягане, аритмия, световъртеж.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

Акад. g-p АСЕН ЗЛАТАРОВ (1885-1936) - завършва

химия в Женева, специализира в Мюнхен, доктор на Гренобълския Университет, професор и доктор в СУ:

"Чисто вегетарианският режим на хранене може да бъде напълно пригоден за физиологическите нужди на храненето."

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР - МИТ ИЛИ РЕАЛНОСТ

От стр. 1

Апаратурата, с която работим в центъра, дава широки възможности за научни експерименти в областта на енергийното тяло и функционалните изменения във физическото тяло в следствие на различни физически и енергийни въздействия, практики, техники и други.

През последните две години проведохме измервания на енергийните и функционални изменения при групи хора, играещи паневритмия, практикуващи различни техники на йога, бойни изкуства, провеждащи гладолечение, пребиваващи в конусовидни къщи, използващи различни видове храни, лекарства и биодобавки.

Наскоро наша пациентка се оплака, че от известно време се чувства неразположена, отпаднала и раздразнителна. Характерно за нашата работа е, че при провеждане на измерванията по време на диагностичните прегледи и терапевтичните караме пациентите да свалят от себе си всички кръгли метални предмети и мобилни телефони. Забелязах, че въпросната пациентка сваля от себе си много красив амулет, който наскоро бе купила от магазин за сувенири. След направената диагностика, реших да измеря въздействието на новата ѝ придобивка върху енергийното ѝ състояние. **Резултатите показаха, че въпросният амулет има силно отрицателно въздействие върху нейния енергиен баланс. Препоръчах ѝ да не носи повече амулета, след което оплакванията и постепенно изчезнаха.**

Въпреки голямото ми желание, поради липсата на свободно време, все още не мога да прочета книгите на Мегре за Анастасия, поради което за нея знам твърде малко. Това, което прочитам на страниците на в. "Родово имение",

силно ме впечатлява. Чувала съм за лечебното въздействие на звънтящите кедри, но никога не съм се срещала с хора, изпитали тяхното въздействие. Наскоро се случи нещо, което може да промени начина на мислене на много хора.

По наша покана, в центъра по квантова медицина на диагностика дойде самият главен редактор на в. "Родово имение" Атанас Панчев.

В кабинета влезе едър, усмихнат мъж, излъчващ здраве и спокойствие. Първият поглед не лъжеше. Като изключим десния бъбрек, който е правил камъни и успешно е излекуван с билки (факт, който не убегна от "зоркото око на компютъра"), гостът ни нямаше здравословни оплаквания. При направената му диагностика бяха установени само дискретни отклонения в някои от енергийните меридиани.

Както при всички пациенти, така и при г-н Панчев се наложи да бъде "обезоръжен" от всички атрибути на суетата - гривни, пръстени, кръстчета, мобилни телефони и какво ли още не. Тук обаче, вниманието ми бе привлечено от два интересни предмета. Красив амулет от преливащ се камък на черна кожена каишка и дървено резенче на обикновен конопен конец. Уловил учудения ми поглед, той обясни, че това е парче от сибирски звънтящ кедър, подарен му от руски приятел. За да стане "звънтящ", кедърът трябва да бъде огряван от слънцето повече от 500 години! След това той не само звъни, но има и свое собствено светлинно излъчване. Това събуди моето любопитство. След стандартната диагностика, реших да използвам възможностите на апаратурата и да измерим въздействието му върху човека, който го носи.

Резултатите надминаха всички мои очаквания. С кедъра на врата, енергийните меридиани на моя гост изведнаж се "отвориха", организма

влезе в пълен енергиен баланс. Това състояние на нашия апарат се изобразява в зелен цвят. Учудващото бе, че в баланс бе цялото тяло.

За читателите ще изясня, че със син цвят се изобразяват органите, които са в хипофункция и страдат от енергиен недостиг. При продължителен престой в това състояние се получават дегенеративни т.е. разрушителни за тъканта процеси. С червен цвят се изобразяват органите, които са в хиперфункция и в захранващите ги меридиани има задръжка на енергия, което е предпоставка за възпалителни изменения.

Състоянието на пълен енергиен баланс се среща сравнително рядко. През четиригодишната ми практика, на пръстите на едната ми ръка се броят хората, които след диагностиката са изцяло в зелен цвят. Характерно за това състояние е идеалното енергийно захранване на всички органи и системи на човешкото тяло, което води до правилното им функциониране. В това състояние клетките на органите се самовъзстановяват и организма не остарява. Д-р Дийпак Чопра описва това състояние като "зона на безсмъртието".

След като измерихме въздействието на звънтящия кедър, решихме да измерим и въздействието на китайския амулет. И тук не липсваха изненади. Вместо очаквания положителен ефект, се получи пълно разочарование. Амулетът задържа функциите на нервната, ендокринна и сърдечно-съдовата системи, тънките и дебелите черва, както и въпросния бъбрек. На практика той не притежава защитни, а рушителни функции. Получава се така, че кедъра не само балансира организма, но го и защитава от вредното въздействие на амулета, като неутрализира неговото влияние.

На стр. 9

ЛЕКАРСТВА

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР - МИТ ИЛИ РЕАЛНОСТ

От стр. 8

За онагледяване на гореизложеното, предлагам копие от резултатите на проведените измервания, както и таблица, която показва динамиката на промените в енергетиката, получени от въздействието на звънтящия кедър и амулета.

След всяка диагностика, компютърната програма обобщава резултатите от изследването, като за нашите цели най-показателни за здравословното състояние са три параметъра - асиметрия (в брой единици), патология (в %) и съотношение на енергията Ян към енергията Ин.

Високите стойности на патологията и асиметрията говорят за предпоставки или налични патологични процеси, а голямата разлика между Ин и Ян за нарушен енергиен баланс.

	патология	асиметрия	Ян / Ин
основно измерване	9,2 %	3,4 е	28 / 72
със звънтящ кедър	0,8 %	0,5 е	0 / 0
с китайски амулет	10,4 %	1,0 е	6 / 94

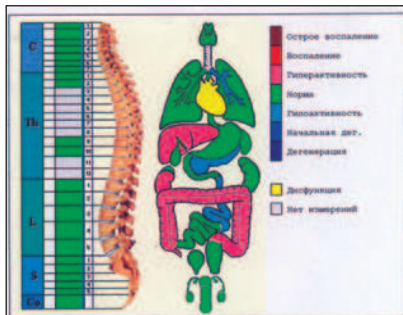
От приложената таблица се вижда, че звънтящият кедър е намалил патологичните отклонения до уникални стойности под 1%. Средно статистически при нашите пациенти, тези стойности се движат от 30 до 55%. Подобен ефект има и при асиметрията. А нулевото съотношение между Ян и Ин говори за идеален енергиен баланс.

Не така стоят нещата при китайския амулет. Патологичното отклонение се е увеличило с повече от 1% а съотношението между Ян и Ин показва, че организма преминава в силно дисбалансиран режим на **енергиен недостиг!** Тук вече няма художествена измислица или мистика.

Направените от нас експериментални измервания неоспоримо доказват, че звънтящият кедър има силно лечебно въздействие върху човешкия организъм!

02/ 846 48 10; 0877 07 58 05

Всички кедри, които се рекламират и продават като звънтящи в България, за съжаление, са фалшиви. Те са сибирски, но не са на 500 години (бел. рег.)

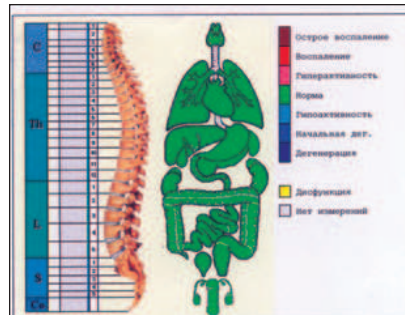

Измерени БАТ: 241

Ян / Ин: 28/72

Асиметрия: 3,4

Патология: 9,2%

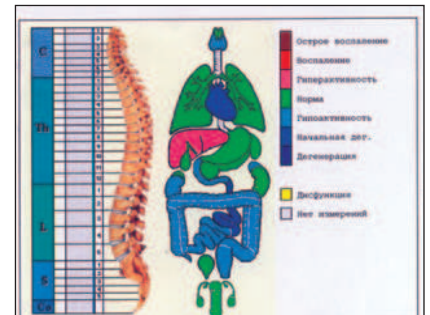

Измерени БАТ: 46

Ян / Ин: 0/0

Асиметрия: 0,5

Патология: 0,8%

Измерени БАТ: 46

Ян / Ин: 6/94

Асиметрия: 1,0

Патология: 10,94%

ЖИТЕН БЛАГОСЛОВ

Христо МАДЖАРОВ

За нашата тема е важно, че още от първата страница на беседата "Ето човека!", Учителят ни кани да следваме зърното:

"Посейте едно житно зърно и то ще Ви покаже какво трябва да правите. Пуснете влага и слънчевите лъчи ще покажат накъде се стреми житното зърно - към Слънцето - Изворът на живота. И ние като житното зърно трябва да растем - да се стремим към Бога..."

Тази идея доразвива следващата неделя (23 март 1914 г.) в беседата "Житното зърно". Там разглежда Житното зърно като Емблема на живота, в който е фиксирана цялата история на човешката душа и нейният стремеж към Твореца. Той описва подробно различните действия от драмата на живота му, в подобие на човешкия житейски път и го дава за пример.

И това е само началото. Беседа след беседа, година след година, в много стотици беседи и лекции, Учителят разкрива различни аспекти от феноменологията на житното зърно и неговите уроци за човешкия живот, за Пътя на Бялото Братство и на Ученика в него.

В много от беседите Учителят използва Житното зърно като мотив за осмисляне на живота и за философски обобщения. Ето една:

"ПРИКАЗКА БЕЗ КРАЙ"

Имало един цар, който искал да му се разкаже една приказка без край - начало да има, но край да няма. Явявали се много разказвачи, философи, разправяли ден, два, три, седмица, месец, три месеца, година - и нямало какво да разказват повече. И всички те фалирали и все били затваряни, че не могли да разкажат една такава приказка.

Най-после се явил един философ и казал: - Аз ще разкажа една приказка без край. Царят му казал строго:

- Внимавай, ще намериш затвора, ако не можеш!

- Бъди уверен, аз намерих тази тайна.

- Хубаво, започни!

- Царю честити! Едно време имаше един цар, велик като теб. Земята му роди много жито и той направи огромен хамбар, за да го събере всичкото. Когато зидарите съграждали хамбара, останала една малка дупка. През нея дойде един шурец, взе едно зърно и го изнесе вън. После пак се върна, и пак взе друго зърно...

- Какво последствие може да има това? - питал царят.

- Чакай да изтегли всичкото жито, тогава ще ти кажа края на приказката.

Ние сме като този философ, който изважда житното зърно от хамбара. И очакваме да станат големи работи. С милиони години ще чакаме, и житото няма да бъде изнесено от хамбара.

Така въпросите не се разрешават. Животът има една практична страна, която е достъпна за всички възрасти на човешкия живот, за цялото органично царство. Аз наричам Мъдрост само това, което е достъпно за всички. Когато човек влезе в областта на този свят, тогава има съответствие между всички елементи, които заобикалят човека...; отношение има между целия органически свят..."²

"Ако житното зърно не излезе от хамбара, не се посади в земята, не изгние и не влезе в новия живот, то не може да служи на Бога."³

"Житното зърно крие в себе си условия за създаване на стотте житни зърна. Това е философско разбиране на нещата."⁴

"Малко е, едно е, но поставено при добри условия, в продължение на 12 години, то може да изхрани целия свят."⁵

Някои от беседите в школата на Учителя Бенина Дуно са много кратки. Те изискват специално внимание.

"Късите беседи подразбират определен момент. Всяка мисъл в късата беседа е като житно зърно. Веднъж посято в теб, туй зърно постепенно ще се размножава, и след време тази беседа ще стане дълга. Помислете колко малко е записано в Евангелието от това, което Христос е говорил, но върху туй, малкото, колко много са писали хората!"⁶

¹ - "Житното зърно" беседа, "Сила и живот", 23.03.1914 гл

² - "Надеждата ти", 11.06.1933 г., НБ 16 с-я, т. 3, "Познание на Истината"

³ - "Ще дойдем при Него" НБ,01.06.1923 г., т. "Петимата Братя"

⁴ - "Като себе си" НБ от 02.02.1919 г., N 4 от т. "Великите условия на живота"

⁵ - "Бог е Дух", НБ 03.06.1917г., т. "Все що е писано"

⁶ - "Разумност в природата", 18.10.1923 г., ООК, г.3, т. "Високият Идеал", 2 лекция

ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА

Докосване до книгата "Магическа ботаника" от Орфей

Ентаз*

Никола ГИГОВ

ЛЮБОВТА - ЦВЕТЕ БЕЗ КОРЕН

Човешкото тяло иде от земята, а душата - от небето. При рождество те се събират, при смърт те се разделят. ТРИМА РОДИТЕЛИ ИМА ВСЕКИ ЧОВЕК. Бащата и майката са родители на тялото. В мига на зачатие Третият родител - Небето - дарява душа на бъдния човек. Зачатието е най-голямата човешка и небесна тайна - единствен миг, в който се срещат трима родители. Който няма третия родител - Небето - детето му се ражда мъртвородено. Защото никое живо същество не може да живее без душа.

Любовта е цвете без корен. Тя иде от небето и цъфти в човешкото сърце.

За да разберем това Божие цвете - любовта - трябва да разберем едно конкретно цвете. Нарича се ИМЕЛ. Наричат го още ПЕНТАГРАМ - моят Орфеев знак. Пентаграм е моето изображение, а пентатоника е моят песенен лад.

Цветето имел няма земен корен. То се пренася от птиците и расте на вековни дъбове, орехи и букове. Лови се за кората на дървото, увива се около него, пуска клонки нагоре, гони върха на дървото. Има дребни като грах лепкави плодчета, цветовете му са като подковички, цъфти жълто - това е ЗЛАТНАТА КЛОНКА.

Ако цвят от това цвете се сложи в чаша с вода и с пръчица се завърти водата - плуващите цветчета сами се подреждат в пентаграм /5 лъча/. Това е музиката на сферите /звездите/. И никой още не е обяснил това явление.

Ако пръчка от имел - по залез - се положи на земята /над предполагаемо съкровище и там действително има съкровище/, то пръчката сама започва да мърда като жива. И това е знак, че си открил съкровището.

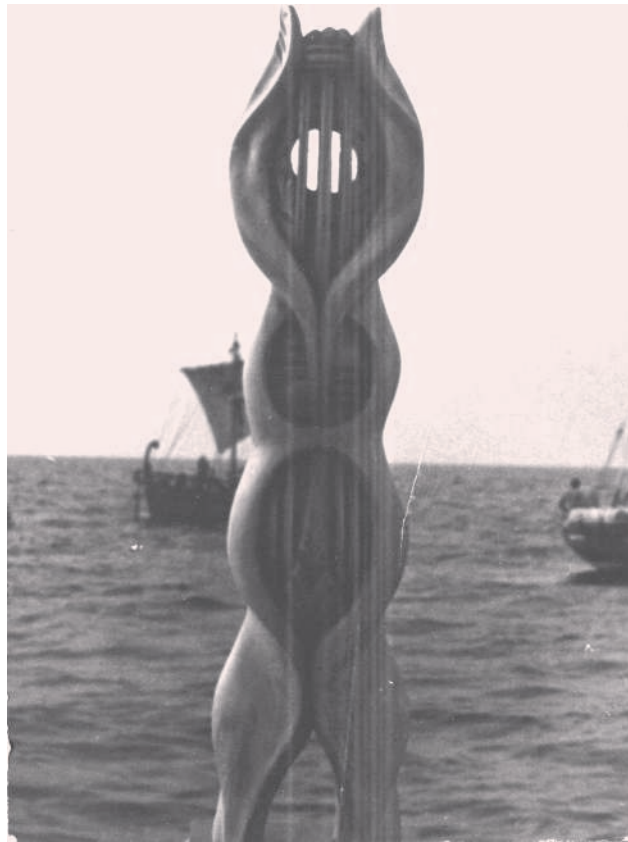
Понеже зрънцата със семена са лепкави, те се залепват за крачката на кацналата птица, тя прелита с тях на друго дърво, където зрънцата отново залепват за кората на дървото. Така се пренасят, без да докоснат земя.

Това цвете - Вълшебният пентаграм - носи тайната на музиката и рождествата. Жена, която няма дете, преминала през всички неуспешни опити и отчаяна, ако пие от тази билка, скоро ще зачене и ще роди здраво дете. Ще си има своя рожба. КАКВО ЧУДНО ЦВЕТЕ - ДАРЯВА ДЕЦА.

Цветовете му са на кичури във вид на подковички. Плодчетата са бели - лепкави. ТОВА Е СВЕЩЕНОТО ЦВЕТЕ ПЕНТАГРАМ. То влиза в най-свещените ритуали на бесите.

Мистериите на остров Самотраки, които основах, а после бяха наречени "Орфеевите музикални мистерии на остров Самотраки", бяха свързани със зачатие, с музиката и с това цвете - пентаграм. То е символ на рождествата. Вземах лепкавите зрънца от високотланските дъбове на Родопите и ги пренасях на остров Самотраки. Където има свещеното цвете пентаграм, там е кацнала любовта. Небето е пратило цветето на любовта, птицата го е пренесла, дървото го е съхранило, човекът го е взел. ПОДАРЪК ОТ НЕБЕТО. Не щъркелът донася деца, а това цвете, което иде от небето.

Аз, Орфей, нямах дете и не познах това щастие. Не измених на погиналата Евридика и останах без пряк наследник. Кога-

Статуетката Орфей, изработена от скулптора Рангел Стоилов - Пловдив, България, и връчена от българските аргонавти на водача на кораба Арго" Тим Северин /1984 г./, във водите на Черно море, между градовете Батуми и Поту

Авторът Никола Гигов /в ляво/, с книгата в ръка, грузинският писател Кукури Есакия и преводачката в средата, снимани през лятото на 1984 г. в Колхида, на пристанището в гр. Поту. Тук авторът написа, че аргонавтите са посрещнати като богове, 3300 години след първите аргонавти с Язон и Орфей. И събра много бисери за живота и творчеството на Орфей

то в Египет се срещнах с най-големия египетски жрец Протей, още в началото Протей ми рече:

- Орфей, Ясновидецо, твоето наказание в живота е, че си пренебрегнал любовта на живите и си останал без наследник.

При тези думи се появиха сълзи в очите ми. Чрез музиката, песните и любовта направих своите дарове и далечни завещания, но не можех да направя подаръче на моето дете.

Най-голяма сила Свещеното цвете Пентаграм има през късна есен и в ранна пролет. Никой досега не разгада стиха ми: "Тонове

горни за зима, тонове долни за лято". Музиката и цветята са в ангелска хармония - по точен час, месец и сезон. Точно в имела вложих моят знак - пентаграма, и знакът на родопския лад - пентатониката. Слях музиката и рождествата. Затова е свещено това цвете.

Защо не си правите чай от имел. Създайте ОРФЕЕВА ЧАЙНА ЦЕРЕМОНИЯ? Чрез нея ще се сближавате без думи и ще лекувате себе си.

УХАНИЕ НА КУМАРИН

Не знаех кой съм и къде съм, но чувах вътре в себе си гласа на Орфей:

- Без цветята, вие, хората, ще осиротее. Без музиката и поезията, вие, хората, двойно ще осиротее. А без любовта - ще погинете.

Какво е любовта? Топъл вятър в разцъфнала роза. Спомен от Рая. Писмо от Бога с личицето на едно дете.

"Любовта е сладка горчицина" - това е мой стих. Върбата е нейната завеса. Поетите - чеда на Бога - имат мирова душа.

Цветя, посяти с любов, по-бързо растат. А знаете ли кое е цветето на любовта!? ТО СЕ КАЗВА КУМАРИН.

Влизаш в една ливада и усещаш ухание на любов. Мислиш, че цялата ливада ухае. Мислиш, че цялата купа сено ухае. Не, не идва това ухание от всички цветя. Това силно и възбуждащо ухание идва от цветето кумарин. Сам си, а сякаш до теб е любимата. И грях е, ако в купата сено не го прегърнеш. И то те обгръща с ухание. Това Кумаринче сладко е виновното" цвете. То е миризливо класче, уж обикновено, а с необикновена миризма. Дава целия си аромат на ливадата и на купата сено. Външно прилича на власатка, но не е. Така омайва, че поражда пориви за любов. Лете, по сенокос, това цвете подлъгва много млади хора. Годажар ли е това цвете, преварник ли е или е лъжовно биле.

От това цвете взеха да правят парфюмите. Момичето като цветето кумарин иска да привлече, да вземе уханието на кумаринчето и да спечели любимия. Момичето става цвете. И то ухае, и то копнее. Върви и носи шлейфове от ухания. Нежно е, тръпно и галещо. Цветето и момичето са се сляли. Пиеш въздуха, както пияница пие вино. Момичето омагьосва и привлича. Любовта стъпва нежно. Момиче ли е това цвете или е цвете това момиче?

Любовта е някъде наблизко,
но защо ли цял живот я търсим?

* Нов жанр, създаден от Никола Гигов.

Редакцията на вестника се извинява на читателите и на писателя Никола Гигов за допуснатите две грешки в бр. 46, в откъса от книгата Орфей и цветята".

1. В изречението на първа страница Нима изпадам в **енстаз** - шокът от красотата ме въвежда в музиката на сирените: космосът е в тебе и ти си в космоса!" - и това бе последната моя мисъл. думата **енстаз** да се чете **ентаз**.

2. В изречението на седма страница Лозата е гроздето, виното на Дионис, а **митрата** е с бели ароматни цветове - с плод като ароматна ягода. думата **митрата** да се чете **миртата**.

Владимир Мегре

"Нека се отнасяме с търпимост към всички вероизповедания." Хайде. Аз на пример, а мисля, че и много други хора, не съм против търпимостта.

Но какво става в този случай със самите вероизповедания? Ами ето какво - всяко от тях с всички сили се стреми да набере колкото се може по-бързо голяма сила, да привлече на своя страна колкото се може повече привърженици. Като резултат, смятайки, че са завоювали достатъчно стабилни позиции, двете идеологии непременно влизат в двубой. За това свидетелства ясно историята на безкрайните конфликти, но човечеството като кодирано продължава с векове да натиска едни и същи гребла.

Дали са знаели за това жреците, създатели на двете идеологии? Знаели са. Не може да не са знаели тези, които са способни да оказват психологи-

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ АНАСТАСИЯ

КЪМ ЕВРЕИТЕ, КЪМ ХРИСТИЯНИТЕ И НЕ САМО КЪМ ТЯХ

ческо влияние върху много хора от различни страни; онези, които могат така добре да кодират хората. Те действително ли са искали да ошастливят еврейския народ като са му говорили, че е избран? Историята показва, че целта е била свършено друга. В продължението на векове еврейският народ се използва като разменна карта, като изкупителна жертва, като щит, който не позволява на хората да насочат вниманието си към онези, които играят играта си", като използват и евреите, и християните в ролята на пешки в прота партия шах. И на

едните, и на другите това кодиране носи само страдание.

Преценете сами какво се движи всичко сега. В света се натрупва все повече агресивна енергия. Продължава конфликтът между Израел и Палести-

на. Като използва военна техника и поддръжката на САЩ, Израел може да окупира Палестина и да накара палестинците да се подчинят на неговите искания, но това съвсем няма да означава поява на взаимно уваже-

ние между двата народа, живеещи в съседство. Точно обратното, в целия мюсюлмански свят рязко ще се увеличи енергията на агресията, насочена към евреите. Тази енергия задължително ще се прояви, включително и в непрекъсващи терористични актове на територията на Израел и на САЩ. Но работата не е само в прекия израелско-палестински конфликт.

За много хора на планетата става все по-очевидна безизходността в развитието на земната цивилизация. СПИН, наркоманията, престъпността, техногенните катастрофи поглъщат хората. Огромна част

от хората на планетата са лишени от възможността да употребяват храна, която не вреди на здравето, да пият чиста вода, да дишат чист, а не замърсен въздух.

А какво ще стане, ако се появи информация за истинската причина за социалните и техногенни катаклизми; ако се появят лидери, които ще покажат истинските виновници за угнетяващата ситуация на планетата, които ще разкрият играта на жреците, на целите и задачите им?

Именно от това се страхуват световните идеолози. Затова, като се стараят да не допуснат всенародния гняв да се насочи към тях, те подхвърлят все тази изпитана карта - евреите. С една дума, те са виновни за всичко - дръжте ги. А в гнева си масите се нахвърлят безразборно върху всички евреи. Така е било неведнъж през вековете. Нахвърлят се, като смятат, че ликвидират злото, но в действителност само "изпукват парата".

Владимир МЕГРЕ
"ЕНЕРГИЯТА
НА ЖИВОТА"

"АКО ИСКАШ ДА СВЕТИШ, ТРЯБВА ДА ГОРИШ"

Павел ДОЙЧЕВ

ОЩЕ МАЛКО ЗА НЯКОЛКО ОТ МОИТЕ ЕКСТРЕМНИ ИЗПИТАНИЯ...

От съвсем млад съдбата ме поставя в екстремни ситуации или пък аз се поставям сам в такива. Следите от тези изпитания са оставили своите физически и психически белези по тялото, в съзнанието и може би в душата ми. След като вече се бях сдобил с белези от изгаряне, от което едвам спасих живота си, аз попаднах в ситуация, при която едвам оцелях от измръзване. Бях вече на 37 години, улегнал мъж, когато заедно с един мой добър приятел-каскадьор, Гицата, организирахме плуване през зимата по река Дунав. От 5 февруари за пет етапни дни плувахме от Видин до Русе при температура на водата 0 градуса по Целзий. Средния престой в ледената вода беше около 7-8 часа. Това беше изпитание, което не може да се нарече плуване, а по скоро борба за живот. При това аз съвсем съзнателно, освен другите цели, исках да усетя какво чувства човек, когато е на ръба на изтощението, когато бих казал е близко до смъртта. Е изпитах го. Заключение е може би най-добре формулирано от приятеля ми, а то е: "По добре е да не си жив, когато си поставен в такива условия".

Организирах съм и други екстремни изпитания. Например... отново плуване, този път през пролетта, от Варна до Бургас, около 100 км, които може би щяха да бъдат изплувани за около 35-40 часа. На седемнадесетия час обаче експеримента беше прекратен, след фатална повреда на придружаващия ме кораб-баржа.

Имало е и други ситуации, когато съм бил поставен, волю или неволю, на "ръба". Това бяха ситуации "на живот и смърт" поради естеството на работата, в която бях участник, преди да започна "лесната" част от живота си - да стана каскадьор, ръководител на каскадьорска група и "срам, не срам" актьор епизодик (предимно, за да си правя сам каскадите).

Забелязах, че хората, поемащи риск, развиват качества, които не се срещат много често. Тези хора предпочитат да са участници, а не наблюда-

тели. Всеки от тях има различни причини за това си поведение, но основното е едно, те са необикновено интересни личности. От срещите ми с такива хора, аз научих много.

И така, след като се пооправих от катастрофата, започнах да усещам и "виждам" света по различен начин. Уж беше същия, но и не беше. От време на време медитирах. Медитациите ставаха много силни и ярки. В началото имах чувството, че нещо сериозно не е наред с мен. Започнах да получавам видения, да "разговарям" с видения и с една дума мислех си, че започвам да "откачам". Затова и не споделях с никого, какво ми се случваше. Разбира се, това ми състояние се проточи във времето. То не стана за един ден.

Първата причина да започна усилено да медитирам, беше желанието да опитам да направя контакт с духовете на баща ми и на майка ми. Имаше нещо необяснимо и като че ли нередно от начина, по който си отидоха. Майка ми почина на 43 години, когато беше на рутинно изследване в болницата. Тогава аз бях войник. Една от сестрите в болницата ми каза, че трябва да разследвам обстоятелствата на нейната смърт. Не го направих. Двайсет години по късно баща ми почина. Той си отиде отново при съмнителни обстоятелства в същата болница. Отнякъде се появи същата медицинска сестра. Тя ми каза:

- Знаеш ли, че баща ти почина в същата стая и на същото легло, където си отиде и майка ти?

Знаех, че някои личности умеят да правя връзка с духове, но вместо да търся такъв човек, реших сам да опитам.

ПЪРВИ КОНТАКТИ

Както и да е. Колкото и да се молах на Всевишния, контакт с мама и татко не можех да направя. Но постепенно започнах да получавам определени образи. Някои от тях изглеждаха като символи на нещо неразбираемо за мен. Други бяха като образи на извънземни същества.

Аз "посещавах" някои от техните планети, притежаващи интелигентен живот над и под водата. "Виждах" странни междузвездни кораби, сгради, паметници.

Всичко това изглеждаше налудничаво, но наистина се забавлявах от това, което виждах. Беше като филм, който се създаваше пред мен, но аз имах участие в него. Усещах, че "сценарият" може

да бъде контролиран от мен. Разбирам, че може да е плод на моето въображение, или игра на моето подсъзнание, или нещо друго. Каквото и да е, то ми даваше едновременно релаксация и вълнение от допира с непознатото, удоволствие и задоволство от моите "пътувания" и усещането, че там има още нещо, което аз трябва да науча и направя в моя живот.

В началото образите не бяха съвсем ясни, обектите, които се опитвах да следвам, бяха неконтролируеми. Моето "поведение" беше като на проходащо дете, което се спъва и пада на всяка втора стъпка. Една от целите ми по това време беше да "говоря" с някой от виденията, които срещам.

Дълбоко в сърцето си аз все още исках да видя и евентуално да разговарям с духа на баща ми или на майка ми.

КАК СЕ СЪЗДАВА ВОЙНА И РЕВОЛЮЦИЯ

При назряване на война или революция действат много фактори, но същността е еднаква. Отначало казват на хората, че живеят лошо. Всички бързо се съгласяват - първото послание на махалото е прието. Сетне се предлага обяснението, че да живеят добре на нашите хора им пречат чуждите хора. Това поражда негодувание - махалото се разлюлява. Следва провокация от едната или другата страна, което предизвиква бурно възмущение - махалото набира сила и войната или революцията могат да започнат.

Вадим ЗЕЛАНД
Из "ПРОСТРАНСТВО НА ВАРИАНТИ"

ГОЛЕМИЯТ БЪЛГАРСКИ РОДОЛЮБЕЦ - ШВЕЙЦАРЕЦЪТ ЛУИ АЙЕР

/по повод 90 години от смъртта му за България - 2 септември 1916 г./

Николай Кафтанджиев

Хора, които са проучвали българо-швейцарското приятелство, знаят, че то има своята БИБЛИЯ в два обемисти тома: "Българо-швейцарското приятелство" /по случай 1300 г. на българската държава/ и "Възхвала на Швейцария" /по случай 700 годишнината от създаването на Швейцария/, излезли в Женева на френски език през 1982 и 1983 г. Неин автор е българинът с швейцарски паспорт Теодор Димитров, отдал живота си на България, на Швейцария и на световния мир като специалист, а после и като заместник директор на Библиотеката на ООН в Женева.

Преди 21 години, през 1985 г., организирахме първата в България седмица на швейцарското киноизкуство. Тогава имах щастието да се запозная с първия том на тази Библия. В нея открих, че Луи Айер е бил едновременно швейцарец и велик българин. От тази година до ден днешен продължавам да работя върху неговия живот, дело и българо-швейцарско приятелство.

ГОЛЯМОТО ЧУДО НА МАЛКА ШВЕЙЦАРИЯ В БЪЛГАРИЯ

Преди повече от 100 години, през 1894 г., в България пристигат по договор 10 швейцарски специалисти по гимнастика. Те, заедно с въодушевени българи, полагат основите на модерната за онова време гимнастика в страната ни, както и на повечето спортни дисциплини. Работещи като учители сред народа ни, така го обикват, че застават на българска страна и по време на двете балкански войни /1912-1913/ и по време на Първата световна война, че и след нея. Един от тях е Луи Айер.

ЛУИ АЙЕР И НЕГОВОТО СЕМЕЙСТВО - СИМВОЛЪТ НА БЪЛГАРО-ШВЕЙЦАРСКОТО ПРИЯТЕЛСТВО

Луи Айер е виден швейцарски гимнастик. Роден е през 1865 г. на Женевското езеро. Започва своята дейност в България от 1894 г. като преподавател по гимнастика в Ломската педагогическа гимназия. Много скоро той и жена му Полин /Павлина/ стават любимци на ломчани. Той учи децата им и младите хора не само на гимнастика, но също на "ретни-топ" /първото име на футбола у нас/, на бокс и на други спортни дисциплини. Когато наскоро се създава общонародният съюз по гимнастика в страната "Юнак" /1895 г./, той го оглавява в Лом, а по-късно става и един от неговите ръководители. Той е и душата на художествените изяви в града. Павлина, както я наричат ломчани, пък учи ломчанките да приготвяват разнообразни гозби и други ястия и мъжете започват да се прибират навреме у дома, вместо да се засотвят по кръчмите. Наричали са я и "светицата", защото на всеки нуждаещ по възможностите си е подавала ръка. Така се изявяват и той, и жена му и в следващите градове, където учителствувал: Силистра и Русе.

Когато започва Балканската война, Луи Айер излиза на площада пред русенската гимназия. Слага маса, развява българското знаме до нея и започва да записва доброволци. Помага му синът му Марсел, който се е ро-

дил в Лом през 1902 г. После заминава в София и повежда българските юнаци, доброволци във войната. Един от видните български воители, полк. Петър Дървингов, пише в своята "История на Македоно-одринското опълчение": "12-та Лозенградска дружина се формира от доброволци юнаци арменци и тия пристигнали от Бургас. Юнаците, на брой 205 души, събрани от цяла България от председателя на юнашката организация / Сью-

зът "Юнак"/ Михаил Антонов, образуваха първата рота, на която се тури името "Юнашка рота" (Юнашки легион). Тя се командваше от Луи Айер, запасен подофицер от швейцарската армия и важен деец от юнашката организация". /цит. съч., с. 85/. Той е строг командир, грижовен баща и в затишията между сраженията даже весели своите храбреци. Веднага след разгрома в Междусъюзническата война през 1913 г., когато върху България се сипят хули не само от бившите й "съюзници - разбойници", но и от много други европейски страни, Луи Айер решава отново да воюва за България, но вече с остро перо на публицист. Събира, колкото се може по-бързо, основните опровержения за българските жестокости, намиращи необходимите свидетелства за най-големите жестокости на гърци и сърби, опровергава хитруванията на гръцкия цар и на писателя Пиер Лоти, свидетелства за храбростта на българската армия въз основа на собствения си опит. На основата на всичко това написва една прекрасна малка книга "Pro Bulgaria" /За България/, която отпечатва на френски със собствени средства още в края на 1913 г. в родния си град Вева. За съжаление това прекрасно свидетелство не е ползвано от мнозинството военни историци. Счетох за свой дълг да превода книгата и да я направя достойна на българската общественост. Смятах това да стане по случай 80-та годишнина от нейното излизане - 1993 г. Въпреки, че бях сключил договор с Военното издателство за нейното публикуване, тя не видя бял свят. При това, нека подчертая, не получих никакво обяснение, че поводът е слаб и т.н. Сега по повод 90-та годишнина от смъртта на Луи Айер, се надявам, благодарение на родолюбиви спонсори, най-после да излезе. Дай, Боже!

Когато започва Първата световна война, Луи Айер отново става офицер доброволец. Бил е изпратен на безопасно място, защото е швейцарски гражданин, но той е пожелал да се сражава и е намерил смъртта си преди 90 години, на 2 септември 1916 г.

Свои заслуги към България имат също съпругата му, дъщеря му Луиза, и синът му Марсел. Делото на Марсел е не по-малко значимо от това на баща му. Той живее в Швейцария от 1920 г. Просторният си дом, в швейцарски алпийски стил, превръща в музей на българо-швейцарското приятелство. Там е сабията на българския офицер Луи Айер, ордениите му... Съгласно стар швейцарски обичай, той издига до края на живота си, през 1991 г., швейцарското знаме над дома си. С него обаче се вее и българският трибагренник.

Марсел Айер е имал в своя дом-музей златна книга за впечатления. В нея най-кратко, най-точно и най-вълнуващо е написал Петър Увалиев за Айеро и България: "Два декара България в сърцето на Европа - ето дома на Марсел Айер. Никъде това, което отвеки България е

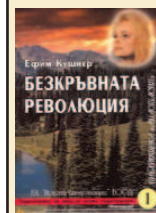

Луи Айер с юнашка пелерина

била и ще бъде навеки, не присъства така пълнокръвно, така естествено, така живо. Бащата на домакина е умрял за България, синът му живее за България. Ние всички му дължим много, защото той ни дарява много: Гордостта да сме българи и човечи."

София, 27.08.06 г.

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1 "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

Книга 2 "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегиков

Книга 3 "ВЪДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във Вестник "Родово имение"

Книга 4 "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гизов, посветил живота и творчеството си на Родопите

Книга 5 "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 6 "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Мегиков, председател на Академията за Родовите имена в Русия

Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59 e-mail: rodimie@yahoо.com

Сайт на Българска Родна Партия www.bg-rodna.org

ГЛАВЕН РЕДАКТОР Атанас Панчев

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

Зам.-главни редактори Мария Стаева Кръстанка Панчева

Редакционен колектив: Рени Радева Николай Кафтанджиев Стефан Калайджиев Константин Стамболиев Красимир Нотев Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София КВ. "Дианабад" ул. "Никола Габровски" N1 Хотел "Диана 1" тел.: 02/962-16-85 962-16-86, 962-16-87 e-mail: rodimie@yahoо.com www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София НВБ Банка "Биохим" - АД, Централно управление - София IBAN: BG63BACX96601031647309 BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение: 088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат: "Сладко солено XX век" ЕООД